

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0344

Masowe przesiedlenie dzieci w Nigerii w wyniku ataków Boko Haram

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2015 r. w sprawie masowych przesiedleń dzieci w Nigerii w wyniku ataków Boko Haram (2015/2876(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nigerii, szczególnie rezolucje z dnia 17 lipca 2014 r.¹ oraz z dnia 30 kwietnia 2015 r.²,
- uwzględniając wcześniejsze oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini, w tym oświadczenia z dnia 8 stycznia, 19 stycznia, 31 marca, 14 i 15 kwietnia oraz 3 lipca 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ, wydane w dniu 28 lipca 2015 r.,
- uwzględniając przemówienie prezydenta Muhammada Buhariego na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ w dniu 28 września 2015 r. oraz na szczycie ONZ poświęconym walce z terroryzmem,
- uwzględniając umowę z Kotonu,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, przyjętą dnia 31 października 2000 r.,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych (ONZ) o prawach dziecka oraz Kartę praw i dobra dziecka (z 1990 r.) Organizacji Jedności Afrykańskiej,
- uwzględniając ustawę o prawach dziecka z 2003 r. podpisaną przez rząd federalny Nigerii,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając konwencję Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania terroryzmowi i

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0008.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0185.

walki z terroryzmem ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 16 maja 2003 r., a także protokół dodatkowy ratyfikowany przez Nigerię w dniu 22 grudnia 2008 r.,

- uwzględniając Europejski Nadzwyczajny Fundusz Powierniczy na rzecz stabilności i eliminacji podstawowych przyczyn nieuregulowanej migracji i wysiedleń osób w Afryce,
 - uwzględniając sprawozdanie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka w sprawie naruszeń i nadużyć popełnianych przez Boko Haram oraz wpływu na prawa człowieka w dotkniętych krajach z dnia 29 września 2015 r.; uwzględniając oświadczenia wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka dotyczące możliwości oskarżenia członków Boko Haram o zbrodnie wojenne,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Nigeria, najludniejszy kraj i największa gospodarka w Afryce, zróżnicowany etnicznie i charakteryzujący się podziałami regionalnymi i religijnymi, a także podziałem na Północ i Południe, o poważnych nierównościach gospodarczych i społecznych, stał się od 2009 r. polem bitwy islamskiego ugrupowania terrorystycznego Boko Haram, które złożyło przysięgę wierności Daisz; mając na uwadze, że to ugrupowanie terrorystyczne staje się coraz większym zagrożeniem dla stabilności Nigerii i regionu Afryki Zachodniej; mając na uwadze, że nigeryjskie siły bezpieczeństwa często używały nadmiernej siły i dopuszczały się nadużyć podczas operacji wojskowych w celu zwalczania rebelii;
- B. mając na uwadze, że co najmniej 1 600 osób cywilnych zostało zabitych przez Boko Haram w ostatnich czterech miesiącach, co zwiększyło liczbę zabitych osób cywilnych do co najmniej 3500 w samym tylko 2015 r.;
- C. mając na uwadze, że od czasu wybuchu rebelii Boko Haram ataki tego ugrupowania skierowane przeciw uczennicom i uczniom w tym regionie pozbawiły dzieci dostępu do edukacji, a liczba 10,5 mln dzieci w wieku szkolnym w Nigerii nieuczęszczających do szkół stanowi według danych UNESCO największą liczbę na świecie; mając na uwadze, że tak jak Al-Szabab w Somali, Al-Kaida Islamskiego Maghrebu i Ansar Dine w północnym Mali oraz talibowie w Afganistanie i Pakistanie, Boko Haram atakuje dzieci i kobiety, które zdobywają wykształcenie;
- D. mając na uwadze, że pomimo postępów nigeryjskich i regionalnych sił zbrojnych, nasilające się ataki i samobójcze zamachy bombowe – wykraczające poza granice, do sąsiednich krajów – zagrażają stabilności i bytowi milionów ludzi w całym regionie; mając na uwadze, że w największym stopniu zagrożone są dzieci, ze względu na pogarszającą się sytuację humanitarną i pogłębiający się brak bezpieczeństwa żywnościowego, połączony ze słabym dostępem do edukacji, bezpiecznej wody pitnej i usług zdrowotnych;
- E. mając na uwadze, że według szacunków ONZ w stanach Borno, Yobe i Adamawa z powodu przemocy liczba osób przesiedlonych wewnątrz kraju drastycznie wzrosła do 2,1 mln, a według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji 58% tych osób to dzieci; mając na uwadze, że ponad 3 mln osób zostało dotkniętych rebelią, a 5,5 mln w Basenie Jeziora Czad potrzebuje pomocy humanitarnej;
- F. mając na uwadze, że Nigerii udało się przeprowadzić w większości pokojowe wybory

prezydenckie i na stanowiska gubernatorów, pomimo gróźb ze strony Boko Haram zapowiadającego zakłócenie przebiegu wyborów; mając na uwadze, że Nigeria i sąsiadujące z nią kraje utworzyły wielonarodową wspólną grupę zadaniową (MNJTF) w dniu 11 czerwca 2015 r. w Abudży, zgodnie z decyzjami podjętymi w Niamey w styczniu 2015 r. w sprawie walki z Boko Haram;

- G. mając na uwadze, że od 2009 r. Boko Haram uprowadziło w Nigerii ponad 2000 kobiet i dziewcząt, w tym 276 uczennic z Chibok w północno-wschodniej części kraju w dniu 14 kwietnia 2014 r.; czyn ten zaszokował cały świat i uruchomił międzynarodową kampanię („Uwolnić nasze dziewczęta”) w celu ich uratowania; mając na uwadze, że prawie półtora roku później ponad 200 dziewcząt uprowadzonych w trakcie tego incydentu wciąż nie zostało odnalezionych;
- H. mając na uwadze, że od tego czasu o wiele więcej dzieci zginęło, zostało uprowadzonych lub zwerbowanych do służby jako bojownicy lub pracownicy domowi, a dziewczęta są gwałcone i zmuszane do małżeństwa lub zmuszane do przechodzenia na islam; mając na uwadze, że od kwietnia 2015 r. około 300 innych dziewcząt zostało uratowanych przez nigeryjskie siły zbrojne z siedzib terrorystów, a około 60 innych dziewcząt, którym udało się uciec z rąk porywaczy w innych miejscach, zrelacjonowało Human Rights Watch swe życie w niewoli jako codzienne pasmo przemocy i terroru, a także fizycznego i psychicznego znęcania się; mając na uwadze, że wedle specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. dzieci w konfliktach zbrojnych, konflikt zbrojny na północnym wschodzie Nigerii był w zeszłym roku jednym z najbardziej śmiertelnych dla dzieci, charakteryzującym się zabójstwami, coraz większym werbunkiem i wykorzystywaniem dzieci, niezliczonymi uprowadzeniami oraz przemocą seksualną wobec dziewcząt; mając na uwadze, iż UNICEF twierdzi, że ponad 23 000 dzieci zostało oddzielonych od rodziców i zmuszonych do opuszczenia domu w wyniku przemocy, ratując swe życie dzięki ucieczce wewnątrz Nigerii lub przekraczając granicę z Kamerunem, Czadem lub Nigrem;
- I. mając na uwadze, że większość dzieci żyjących w obozach dla osób wewnętrznie przesiedlonych i uchodźców straciła jedno lub oboje rodziców (którzy zostali zabici lub zaginęli), a także rodzeństwo i innych krewnych; mając na uwadze, że chociaż w obozach działa wiele krajowych i międzynarodowych organizacji humanitarnych, dostęp wielu tych dzieci do podstawowych praw – w tym odżywiania, schronienia (przepełnionego i o złych warunkach sanitarnych), opieki zdrowotnej i edukacji – pozostaje na rozpaczliwie niskim poziomie;
- J. mając na uwadze, że co najmniej 208 000 dzieci jest pozbawionych dostępu do edukacji, a 83 000 nie ma dostępu do bezpiecznej wody w tym podregionie (Nigeria, Kamerun, Czad i Niger), zaś 23 000 dzieci w północno-wschodniej Nigerii zostały oddzielone od swoich rodzin;
- K. mając na uwadze, że liczba ataków Boko Haram wzrosła zarówno w Nigerii, jak i w sąsiednich krajach – Kamerunie, Czadzie i Nigrze; mając na uwadze, że Boko Haram nadal porywa dzieci i kobiety do transportowania środków wybuchowych, wykorzystując je bez ich wiedzy jako zamachowców-samobójców; mając na uwadze, że niektóre osoby, które znalazły schronienie po czadyjskiej stronie jeziora Czad, ponownie znalazły się na celowniku tych samych terrorystów na terenie Czadu;
- L. mając na uwadze, że w czerwcu 2015 r. UE przeznaczyła 21 mln EUR na pomoc humanitarną dla przesiedleńców w Nigerii i krajach sąsiadujących, które ucierpiały

wskutek przemocy ze strony organizacji terrorystycznych;

- M. mając na uwadze, że UNICEF, wraz z rządami i partnerami w Nigerii, Kamerunie, Czadzie i Nigrze, wzmacnia swoje działania na rzecz tysięcy dzieci i ich rodzin w regionie, zapewniając dostęp do bezpiecznej wody, edukacji, doradztwa i pomocy psychologicznej, jak również szczepień i leczenia skrajnie ostrego niedożywienia; mając na uwadze, że UNICEF otrzymał tylko 32% z 50,3 mln EUR potrzebnych w bieżącym roku na swoje działania humanitarne w regionie jeziora Czad;
- N. mając na uwadze, że według Human Rights Watch wiele uprowadzonych kobiet i dziewcząt, które uciekły, zostały uratowane lub uwolnione, wraca do domu w ciąży i pilnie potrzebuje opieki w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i macierzyństwa, a inne nie mają dostępu do podstawowych przesiewowych badań zdrowia w następstwie gwałtu, opieki pourazowej, pomocy socjalnej i doradztwa ofiarom gwałtu; mając na uwadze, że Komisja stwierdziła, iż w przypadkach gdy ciąża powoduje ogromne cierpienie, kobiety muszą mieć dostęp do pełnego zakresu usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w oparciu o stan ich zdrowia, tym samym twierdząc, że w każdym przypadku przeważa międzynarodowe prawo humanitarne;
1. zdecydowanie potępia zbrodnie Boko Haram, m.in. terrorystyczne i samobójcze ataki bombowe w Czadzie, Kamerunie i Nigrze; stoi po stronie ofiar i składa kondolencje wszystkim rodzinom, które straciły swoich bliskich; potępia nieustające akty przemocy w Nigerii mające miejsce w stanach Borno, Yobe i Adamawa oraz w innych miastach w tym kraju;
 2. ubolewa nad aktami, które doprowadziły do masowych przesiedleń niewinnych dzieci oraz wzywa do natychmiastowego podjęcia skoordynowanych działań międzynarodowych w celu wsparcia pracy agencji ONZ i organizacji pozarządowych w zakresie zapobiegania dostaniu się przesiedlonych dzieci i młodzieży w niewolnictwo seksualne i udziałowi w innych formach przemocy seksualnej oraz zapobiegania porwanom i zmuszaniu do uczestnictwa w konflikcie zbrojnym wypowiedzianym przez sektę terrorystyczną Boko Haram celom cywilnym, rządowym i wojskowym w Nigerii; podkreśla nadrzędną konieczność odpowiedniej ochrony praw dzieci w Nigerii jako kraju, w którym ponad 40% całkowitej liczby ludności jest w wieku pomiędzy 0 a 14 lat;
 3. uważa, że w przypadku dzieci niegdyś powiązanych z Boko Haram lub innymi grupami zbrojnymi, pozasądowe środki należy traktować jako alternatywę dla ścigania i zatrzymania;
 4. z zadowoleniem przyjmuje fakt niedawnego ogłoszenia przez Komisję zamiaru przekazania dodatkowych funduszy w celu zwiększenia pilnej pomocy humanitarnej dla tego regionu; wyraża jednak poważne obawy co do sfinansowania różnicy pomiędzy zobowiązaniami a rzeczywistymi płatnościami na rzecz działań UNICEF-u w regionie przekazywanymi przez całą wspólnotę międzynarodową; wzywa darczyńców do bezwzględnego wypełnienia podjętych przez nich zobowiązań w celu zajęcia się kwestią chronicznego zapotrzebowania na dostęp do podstawowych zasobów, takich jak woda pitna, podstawowa opieki zdrowotna i edukacja;
 5. wzywa prezydenta Nigerii i jego nowo mianowany rząd federalny do przyjęcia zdecydowanych środków mających na celu ochronę ludności cywilnej, do położenia szczególnego nacisku na ochronę kobiet i dziewcząt, aby uczynić z praw kobiet i praw

dziecka priorytet w dziedzinie zwalczania ekstremizmu, do zapewnienia pomocy ofiarom oraz ścigania winnych przestępstw oraz zapewnienia udziału kobiet w podejmowaniu decyzji na wszystkich szczeblach;

6. wzywa rząd Nigerii do rozpoczęcia – jak obiecał prezydent Buhari – pilnego, niezależnego i gruntownego dochodzenia w sprawie zbrodni przeciwko prawu międzynarodowemu i innych poważnych naruszeń praw człowieka popełnianych przez wszystkie strony konfliktu;
7. z zadowoleniem przyjmuje zmianę przywódców wojskowych i domaga się, aby wszystkie przypadki łamania praw człowieka i zbrodni popełnionych zarówno przez terrorystów, jak i nigeryjskie siły bezpieczeństwa zostały zbadane w celu rozwiązania problemu braku odpowiedzialności obserwowanego pod poprzednimi rządami; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte przez prezydenta Buhariego dotyczące zbadania dowodów, zgodnie z którymi nigeryjskie siły zbrojne dopuściły się poważnych naruszeń praw człowieka, zbrodni wojennych i czynów, które mogą stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości;
8. apeluje do prezydenta Republiki Federalnej o zajęcie się wyzwaniem związanym ze spełnieniem wszystkich obietnic złożonych podczas kampanii wyborczej oraz najnowszych oświadczeń, z których najważniejszym jest walka z zagrożeniem terrorystycznym, przy poszanowaniu praw człowieka i prawa humanitarne jako głównego filaru operacji wojskowych, a także odzyskanie dziewcząt z Chibok i wszystkich pozostałych uprowadzonych kobiet i dzieci żywych i całych, sprostanie coraz większym problemom niedożywienia oraz zwalczanie korupcji i bezkarności, aby zapobiegać dalszym naruszeniom i dążyć do sprawiedliwości dla wszystkich ofiar;
9. wzywa władze Nigerii i wspólnotę międzynarodową do ścisłej współpracy i zwiększenia wysiłków mających na celu odwrócenie stałej tendencji do dalszych przesiedleń ludności; z zadowoleniem przyjmuje determinację wyrażoną na szczycie regionalnym w Niamey w dniach 20 i 21 stycznia 2015 r. przez 13 uczestniczących w nim krajów, a zwłaszcza zobowiązanie się Czadu do zaangażowania się, wspólnie z Kamerunem i Nigerią, w zwalczanie zagrożenia terrorystycznego ze strony Boko Haram; wzywa wielonarodową wspólną grupę zadaniową do sumiennego przestrzegania międzynarodowych praw człowieka i prawa humanitarne w swoich działaniach prowadzonych przeciwko Boko Haram; powtarza, że samo podejście militarne nie wystarczy do zwalczania rewolty wywołanej przez Boko Haram;
10. przypomina, że początki Boko Haram są zakorzenione w niezadowoleniu z powodu złego rządzenia, wszechobecnej korupcji i wyraźnych nierówności w społeczeństwie Nigerii; wzywa władze Nigerii do wyeliminowania korupcji, złego zarządzania i niewydolności w instytucjach publicznych i armii oraz do promowania sprawiedliwego opodatkowania; wzywa do przyjęcia – we współpracy z krajami ościennymi – takich środków, które pozwolą pozbawić Boko Haram źródeł nielegalnych dochodów, szczególnie pochodzących z przemytu i handlu ludźmi;
11. apeluje do społeczności międzynarodowej o wspomoczenie Nigerii i sąsiednich krajów, które przyjmują uchodźców (Kamerun, Czad i Niger), w zapewnieniu osobom potrzebującym wszelkiej niezbędnej pomocy lekarskiej i psychologicznej; apeluje do władz w podregionie o zapewnienie łatwego dostępu do pełnego zakresu usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego dla kobiet i dziewcząt, które padły ofiarą gwałtu, zgodnie ze wspólnym art. 3 konwencji genewskich; podkreśla potrzebę zastosowania

uniwersalnej normy traktowania ofiar gwałtów wojennych i zagwarantowania nadrzędności międzynarodowego prawa humanitarnego w sytuacjach konfliktu zbrojnego; wyraża pełną solidarność z kobietami i dziećmi, które przetrwały ślepe akty terroryzmu popełnione przez Boko Haram; wzywa do ustanowienia wyspecjalizowanych programów edukacyjnych skierowanych do kobiet i dzieci będących ofiarami wojny i do społeczeństwa jako całości, aby pomóc im w przezwyciężeniu doznanego terroru, udzielać właściwych i kompleksowych informacji, walczyć ze stygmatyzacją i wykluczeniem społecznym oraz dopomóc im w staniu się docenianymi członkami społeczeństwa;

12. wzywa Komisję do priorytetowego traktowania wsparcia dla wysiedlonych dzieci i młodzieży w Nigerii, Kamerunie, Czadzie i Nigrze, ze zwróceniem szczególnej uwagi na ochronę przed wszelkimi formami brutalności i przemocy związanej z płcią oraz na dostęp do edukacji, opieki zdrowotnej i bezpiecznej wody pitnej, w ramach nadzwyczajnego funduszu powierniczego na rzecz stabilności, oraz wyeliminowania pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji oraz przesiedleń w Afryce;
13. wzywa rząd Nigerii do podjęcia działań ułatwiających powrót przesiedleńców, zwłaszcza dzieci, w celu zagwarantowania im bezpieczeństwa oraz do wsparcia organizacji pozarządowych w ich wysiłkach na rzecz poprawy warunków w obozach dla osób przesiedlonych w wyniku konfliktu, m.in. poprzez poprawę higieny i warunków sanitarnych w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się chorób;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federalnej Republiki Nigerii oraz przedstawicielom ECOWAS i Unii Afrykańskiej.